

Az Országos Környezetvédelmi Tanács észrevételei a melléktermékre vonatkozó követelményeknek való megfelelés igazolásának részletes szabályairól szóló kormányrendelet tervezetéhez

A Tanács – áttekintve az előterjesztést – nem látja világosan a szabályozás megalkotásának indokait az alábbiak miatt:

- Az Európai Bizottság COM(2014) 397 final irányelv javaslata 1. cikk 2. b. alapján a Bizottság kapna felhatalmazást arra, hogy „a HKI 38a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása útján megállapítsa azokat a feltételeket, amelyeknek teljesülniük kell ahhoz, hogy egy adott anyag vagy tárgy mellékterméknek, és ne a 3. cikk 1. pontja értelmében vett hulladéknak minősüljön.” Mivel a hivatkozott irányelv tervezetét még 2014-ben el kívánják fogadni a Parlamentben és a Tanácsban, célszerű lenne megvárni a Bizottság egységes szabályozását.
- A termékek forgalomba hozásának környezetvédelmi szempontból meghatározó szabályozása a REACH, ami a termékek veszélyes anyag tartalmára koncentrálna határozza meg, hogy milyen termék forgalmazható, milyen feltételekkel, és milyen adminisztrációt kell teljesítenie a gyártóknak. A jelen tervezetben kizárólag adminisztratív előírások vannak, amelyek nincsenek tekintettel a melléktermék összetételére, és ezen keresztül azok környezetkárosító hatására. Erre tekintettel a tervezetben környezetvédelmi célok nem érhetőek tetten, ugyanakkor az adminisztráció növelése irányába indul el, bármiféle környezetvédelmi cél meghatározása nélkül.
- A HKI a melléktermék fogalmát azért vezette be, hogy minél egyszerűbbé tegye a gyártás során keletkező, nem főtermék anyagok visszaforgatását a primer gyártástechnológiákba. Ezzel szemben a jelen javaslat lényegében arra törekszik, hogy az egyébként nem hulladék státuszú anyagokkal kapcsolatos műveleteket és adminisztrációt megnehezítse, ezáltal a melléktermékek forgalmát ellehetetlenítse.

- Egyéb iránt a hulladékkal kapcsolatos előírások már eleve tartalmazzák a melléktermék követhetőségét, mivel a nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettségekről szóló 440/2012. (XII. 29.) Korm. rendelet 3. § (1)-(2) bekezdése szerint: „(1) A hulladék termelője, birtokosa, szállítója, közvetítője, kereskedője és kezelője telephelyenként és hulladéktípusonként a tevékenysége során képződő, mástól átvett, másnak átadott vagy általa kezelt hulladékról nyilvántartást vezet. (2) A nyilvántartásnak tartalmaznia kell a telephelyre belépő és onnan kilépő anyag és a telephelyen képződő hulladék anyagforgalmi egyenlegét.” Ennek alapján a telephelyi nyilvántartás része a melléktermék is, annak piaci forgalma a nyilvántartás alapján megfelelően követhető. Mint ahogy a hulladékos szabályozásnak nem feladata foglalkozni a termékekkel, és nem szabályozza, hogy egy terméket pl. hogyan lehet forgalomba hozni, meddig lehet raktáron tárolni, vagy mikor válik hulladékká, ezzel párhuzamosan a melléktermékre sem lehet ilyen jellegű előírásokat tenni, mint ahogy még soha nem sikerült a hulladékká vált termékekből kisserelt, használt alkatrészek kapcsán sem ilyen előírásokat tenni.

Mindezekre tekintettel az Országos Környezetvédelmi Tanács javasolja a szabályozás szükségességének felülvizsgálatát.

2014. július 30.